

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Victor Boico

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Plotnicov Andrei și de către inculpatul Mihailov Artiom, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 20 iunie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2018, în cauza penală privindu-i pe

*Plotnicov Andrei xxxx, născut la xx xx xxxx,
xxxx xxxx;*

*Mihailov Artiom xxxx, născut la xx xx xxxx,
xxxx xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.09.2014 – 20.06.2017;

Instanța de apel: 22.08.2017 – 01.02.2018;

Instanța de recurs: 29.03.2019– 26.06.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 20 iunie 2017, *Plotnicov Andrei* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(2) Cod penal, fiind eliberat de răspunderea penală în legătură cu expirarea prescripției tragerii la răspundere penală.

Prin aceeași sentință *Mihailov Artiom*, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(2) Cod penal, fiind eliberat de răspunderea penală în legătură cu expirarea prescripției tragerii la răspundere penală.

S-a încasat în mod solidar de la Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom în beneficiul statului suma de 542 208 lei 85 bani cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, a constatat că, Plotnicov Andrei, fiind directorul (conducătorul) SRL „Andolir”, cod fiscal xxxx, adresa juridică mun. xxxx str-

la xxxx, responsabil de activitatea întreprinderii, în perioada lunii august-septembrie 2010, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu Mihailov Artiom, urmărind scopul evaziunii fiscale a întreprinderilor manifestate prin includerea în documentele contabile a unor date vădit denaturate privind veniturile și cheltuielile în proporții deosebit de mari, în următoarele circumstanțe:

Astfel, art.94 Cod fiscal, stipulează că subiect impozabil al taxei pe valoarea adăugată (TVA), este obligat în conformitate cu dispoziția art.101 alin.(1) Cod fiscal să o declare, conform art.115, și să o achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art.114, suma TVA.

Potrivit art.115 Cod fiscal, subiectul impozabil al taxei pe valoarea adăugată este obligat să verse la buget suma TVA, care urmează a fi achitată pentru fiecare perioadă fiscală, dar nu mai târziu de data stabilită pentru prezentarea declarației pe această perioadă, ce constituie o lună calendaristică, începând cu prima zi a lunii și să încheie în ultima zi a lunii.

Obiecte impozabile, printre altele, în baza art.95 alin.(1) lit. a) Cod fiscal, constituie, livrarea mărfurilor, serviciilor de către subiecții impozabili, reprezentând rezultatul activității lor de întreprinzător în Republica Moldova.

Conform art.102 Cod fiscal, subiectului impozabil, înregistrat potrivit art.112 și 112/1, în cazul achitării TVA la buget, i se permite trecerea în cont a sumei TVA achitate sau care urmează a fi achitate furnizorilor plătitori ai TVA pe valorile materiale, serviciile procurate pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător.

Trecerea în cont a TVA pe valorile materiale, serviciile procurate, în corespundere cu prevederile art.102 alin.(6) Cod fiscal, se efectuează în baza facturii fiscale la valorile materiale, serviciile procurate pe care a fost achitată TVA.

În conformitate cu prevederile art.93 pct.16) Cod fiscal, factura fiscală reprezintă formular tipizat de document primar cu regim special, prezentat cumpărătorului de către subiectul impozabil, înregistrat în modul stabilit, la efectuarea livrărilor impozabile. Subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul țării este obligat să prezinte cumpărătorului factura fiscală pe livrarea în cauză. Facturile fiscale pe valorile materiale, serviciile procurate/livate se înregistrează în registrele respective în ordinea primirii/eliberării lor. Concomitent, fiecare subiect impozabil este obligat să prezinte darea de seamă fiscală.

Astfel, numitul a acționat contrar dispozițiilor legale citate supra, indicând fictiv date denaturate în darea de seamă prezentată IFS, efectuarea tranzacțiilor inexistente între SRL „Andolir” și SRL „Revolvex”, ca rezultat de către SRL „Andolir” au fost atribuite la decontări TVA în sumă de – 90 403,85 lei, contrar prevederilor art.102 alin.(6) din Titlul III a Codului Fiscal și anume în conformitate cu factura fiscală KX 6198533 din 25.08.2010 sumă totală de livrări fără TVA – 552 948,13 lei , TVA – 44 235,85 lei, în conformitate cu factura fiscală KX 6198535 din 26.08.2010, sumă totală de livrări fără TVA – 230 840 lei, TVA – 46 168 lei. Conform anexei la declarația pe TVA a SRL

„Andolir” facturile fiscale menționate au fost primite de la agentul economic SRL „Revolvex”, cu codul fiscal xxxx.

Tot el, Plotnicov Andrei, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu Mihailov Artiom care era directorul (conducătorul) SRL „MTO-Plus”, cod fiscal xxxx, adresa juridică mun. xxxx str. xxxx nr.xx of.xx, indicând fictiv date denaturate în darea de seamă prezentată IFS, efectuarea tranzacției inexistente între SRL „MTO-Plus” și SRL „Revolvex”, ca rezultat de către SRL „MTO-Plus” au fost atribuite la decontări TVA în sumă de 451 805 lei, contrar prevederilor art.102 alin.(6) din Titlul III a Codului Fiscal și anume în conformitate cu: factura fiscală KX 6198534 din 11.08.2010 în sumă totală de 689 004 lei, inclusiv TVA - 114 834 lei; factura fiscală KX 6198537 din 02.08.2010 în sumă totală de 197 118 lei, inclusiv TVA – 22 810 lei; factura fiscală KX 6198536 din 23.08.2010 în sumă totală de 467 497 lei, inclusiv TVA – 77 916 lei; factura fiscală KX 6198538 din 30.08.2010 în sumă totală de 595 981 lei, inclusiv TVA – 99 330 lei; factura fiscală KX 6198540 din 30.08.2010 în sumă totală de 821 488 lei, inclusiv TVA - 136 915 lei; facturile fiscale menționate au fost primite de la agentul economic SRL „Revolvex”, cu codul fiscal xxxx.

Blanchetele facturilor fiscale cu seria / nr.KX 6198534, KX 6198535, KX 6198536, KX 6198537, KX 6198538, KX 6198540, nu corespund cerințelor actelor normative în vigoare privind trecerea în cont a TVA la procurări de către SRL „MTO- Plus” art.117 a Codului Fiscal și art.art.3, 19 a Legii contabilității și instrucțiunii privind evidenta, eliberarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.294 din 17 martie 1998.

Astfel, nu se poate de constatat efectuarea tranzacției de către agenții economici SRL „MTO-Plus” și SRL „Revolvex”.

Inculpatul Plotnicov Andrei a comis evaziunea fiscală a întreprinderilor în sumă totală de 542 208,85 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Instanță de fond a mai stabilit că inculpatul Mihailov Artiom, fiind directorul (conducătorul) SRL „MTO-Plus”, cod fiscal xxxx, adresa juridică mun. xxxx str. xxxx nr.xx of.xxx, responsabil de activitatea întreprinderii, în perioada lunii august-septembrie 2010, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu Plotnicov Andrei, urmărind scopul evaziunii fiscale a întreprinderilor manifestate prin includerea în documentele contabile a unor date vădit denaturate privind veniturile și cheltuielile în proporții deosebit de mari, în următoarele circumstanțe:

Art.94 Cod fiscal, stipulează că subiect impozabil al taxei pe valoarea adăugată, este obligat în conformitate cu dispoziția art.101 alin.(1) Cod fiscal să o declare, conform art.115, și să o achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art.114 Cod fiscal, suma TVA.

Potrivit art.115 Cod fiscal, subiectul impozabil al taxei pe valoarea adăugată este obligat să verse la buget suma TVA, care urmează a fi achitată pentru fiecare perioadă fiscală, dar nu mai târziu de data stabilită pentru prezentarea declarației pe această perioadă, ce constituie o lună calendaristică, începând cu prima zi a lunii și să încheie în ultima zi a lunii.

Obiecte impozabile, printre altele, în baza art.95 alin.(1) lit. a) Cod fiscal, constituie, livrarea mărfurilor, serviciilor de către subiecții impozabili, reprezentând rezultatul activității lor de întreprinzător în Republica Moldova.

Conform art.102 Cod fiscal, subiectului impozabil, înregistrat potrivit art.art.112, 112¹ Cod fiscal, în cazul achitării TVA la buget, i se permite trecerea în cont a sumei TVA, achitate sau care urmează a fi achitate furnizorilor plătitori ai TVA pe valorile materiale, serviciile procurate pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător.

Trecerea în cont a TVA pe valorile materiale, serviciile procurate, în corespundere cu prevederile art.102 alin.(6) Cod fiscal, se efectuează în baza facturii fiscale la valorile materiale, serviciile procurate pe care a fost achitată TVA.

În conformitate cu prevederile art.93 pct.16) Cod fiscal, factura fiscală reprezintă formular tipizat de document primar cu regim special, prezentat cumpărătorului de către subiectul impozabil, înregistrat în modul stabilit, la efectuarea livrărilor impozabile. Subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul țării este obligat să prezinte cumpărătorului factura fiscală pe livrarea în cauză. Facturile fiscale pe valorile materiale, serviciile procurate/livate se înregistrează în registrele respective în ordinea primirii/eliberării lor. Concomitent, fiecare subiect impozabil este obligat să prezinte darea de seamă fiscală.

Astfel, numitul a acționat contrar dispozițiilor legale citate supra, indicând fictiv date denaturate în darea de seamă prezentată IFS, efectuarea tranzacțiilor inexistente între SRL „MTO-Plus” și SRL „Revolvex”, ca rezultat de către SRL „MTO-Plus” au fost atribuite la decontări TVA în sumă de – 451 805 lei, contrar prevederilor art.102 alin.(6) din Titlul III a Codului Fiscal și anume în conformitate cu factura fiscală KX 6198534 din 11.08.2010 în sumă totală de 689 004 lei, inclusiv TVA – 114 834 lei; factura fiscală KX 6198537 din 02.08.2010 în sumă totală de 197 118 lei, inclusiv TVA – 22 810 lei; factura fiscală KX 6198536 din 23.08.2010 în sumă totală de 467 497 lei, inclusiv TVA - 77 916 lei; factura fiscală KX 6198538 din 30.08.2010 în sumă totală de 595 981 lei, inclusiv TVA – 99 330 lei; factura fiscală KX 6198540 din în sumă totală de 821 488 lei, inclusiv TVA - 136 915 lei; facturile fiscale menționate au fost primite de la agentul economic SRL „Revolvex”, cu codul fiscal xxxx.

Blanchetele facturilor fiscale cu seria / nr. KX 6198534, KX 6198535, KX 6198536, KX 6198537, KX 6198538, KX 6198540, nu corespund cerințelor actelor normative în vigoare privind trecerea în cont a TVA la procurări de către SRL „MTO- Plus” art.117 a Codului Fiscal și art.art.3, 19 a Legii contabilității și Instrucțiunii privind evidența, eliberarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special aprobat prin Hotărârea Guvernului RM NR.294 din 17 martie 1998. Astfel, nu se poate de constatat efectuarea tranzacției de către agenții economici SRL „MTO-Plus” și SRL „Revolvex”.

Tot el, Mihailov Artiom în urma înțelegerii prealabile și împreună cu Plotnicov Andrei - directorul (conducătorul) SRL „Andolir” cod fiscal xxxx, adresa juridică mun. Chișinău str-la Muncești 5, indicând fictiv date denaturate în darea de seamă prezentată

IFS, efectuarea tranzacțiilor inexistente între SRL „Andolir” și SRL „Revolvex”, ca rezultat de către SRL „Andolir” au fost atribuite la decontări TVA în sumă de – 90 403,85 lei, contrar prevederilor art.102 alin.(6) din Titlul III a Codului Fiscal și anume în conformitate cu factura fiscală KX 6198533 din 25.08.2010 suma totală de livrări fără TVA – 552 948,13 lei, TVA – 44 235,85 lei, în conformitate cu factura fiscală KX 6198535 din 26.08.2010 sumă totală de livrări fără TVA – 230 840 lei, TVA – 46 168 lei. Conform anexei la declarația pe TVA a SRL „Andolir” facturile fiscale menționate au fost primite de la agentul economic SRL „Revolvex”, cu codul fiscal xxxx.

Respectiv, Mihailov Artiom a comis evaziunea fiscală a întreprinderilor în sumă totală de 542 208,85 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Inculpatul Mihailov Artiom, solicitând casarea integrală a sentinței atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de sub învinuirea înaintată, deoarece fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a invocat că atât acuzatorul, cât și instanța de fond nu au specificat în ce mod el a comis pretinsa infracțiune și anume care date denaturate au fost incluse în dări de seamă.

Totodată, dările de seamă din numele SRL „MTO-Plus” au fost prezentate și întocmite de către firma de audiat cu care a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor contabile. El personal niciodată nu a întocmit nici o dare de seamă, dările de seamă a fost prezentate din numele SRL „MTO-Plus” și întocmite de către firma de audit cu care a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor contabile. El personal niciodată nu a întocmit nici o dare de seamă și nu a semnat facturi fiscale.

Nu are nici o atribuție la firma SRL „Andolir”, nu a prezentat dările de seamă din numele acestei firme, nu a exercitat funcțiile de conducere în cadrul ei. Nu au fost prezentate careva probe ce ar confirma faptul, precum că el ar fi inclus date denaturate în dările de seamă SRL „Andolir”.

Instanța contrar prevederilor lit. d) § 3 art.6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, a făcut trimitere la declarațiile martorului și anume Maev Victor, care nu a fost audiat în fața instanței de judecată.

Consideră că instanța a dat o apreciere a greșită sentinței de condamnare emise în privința lui Mardari Oleg și Socolov Dmitri. Din conținutul sentinței din 22.12.2012, reiese că Plotnicov Andrei a solicitat eliberarea facturilor fiscale de la cet. Socolov Dmitri, care era reprezentantul firmei SRL „Revolvex” cu privire la relațiile economice dintre SRL „MTO-Plus” și SRL „Revolvex”, însă a primit un refuz. Ulterior i s-a propus achitarea sumei bănești pentru a nu fi verificați de către CCCEC. La rândul său Plotnicov Andrei a denunțat acest caz CCCEC. Ca urmare, Mardari Oleg și Socolov Dmitri au fost condamnați pentru trafic de influență. Prin urmare, anume Plotnicov Andrei a informat organele de drept despre refuzul SRL „Revolvex” de a elibera facturi fiscale.

În rapoartele de expertiză nr.1348 din 30.07.2014 și nr.1349 din 30.07.2014, expertul concluzionează că nu au fost completate în corespundere cu prevederile art.117 Cod

Fiscal și art.art.3, 19 a Legii contabilității și Instrucțiunii privind evidența, eliberarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.294 din 17 martie 1998, nu confirmă vinovăție sa în comiterea infracțiunii ce i se incriminează. Cu întocmirea facturilor fiscale se ocupa contabilul și firma de audit. Totodată, expertul a concluzionat că nu se poate de constatat efectuarea tranzacției de către agenții economici SRL „Andolir” și SRL „Revolvex”. Faptul că nu se poate de constatat efectuarea tranzacției nu înseamnă că tranzacțiile nu au avut loc. Potrivit pct.3 art.8 Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăție persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Mai mult, în cadrul procedurilor de insolvabilitate a celor două societăți comerciale - SRL „Andolir” și SRL „Mto-Plus”, statul nu s-a constituit drept creditor al sumelor indicate în rechizitoriu. În acest context, SRL „Andolir” și SRL „Mto-Plus”, în baza hotărârilor judecătorești a instanțelor de insolvabilitate, au fost radiate din Registrul de stat al persoanelor juridice.

Apelantul consideră că instanța de fond ilegal a încasat din contul său suma pretinsului prejudiciu în mărime de 542 208,85 lei, căci în speță, nici o acțiune civilă nu a fost înaintată conform normelor invocate. Prin urmare, soluția instanței cu privire la încasarea sumei menționate din contul inculpatului este una ilegală.

Pe lângă aceasta, instanța de fond ilegal a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii menționate. Deși a constatat că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, ceea ce exclude dreptul instanței de a se pronunța asupra vinovăției sale, instanța l-a recunoscut vinovat și a încetat procesul penal.

Instanța de fond urma să înceteze procesul fără că să se expună asupra vinovăției inculpaților. Or, nici dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal conform normei invocate, nu cuprinde concluzia instanței asupra vinovăției inculpatului.

3.2. Inculpatul Plotnicov Andrei, care a solicitat casarea integrală a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat, deoarece fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului declarat, a indicat că sentința contravine circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, este ilegală, de aceea urmează a fi casată. Atât la faza urmărire penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești, partea acuzării n-a administrat și n-a prezentat probe concludente și pertinente, care ar fi demonstrat faptul infracțiunii.

Dările de seamă din numele SRL „Andolir” au fost prezentate și întocmite de către firma de audiat cu care a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor contabile. Cele invocate au fost confirmate de către martorul Caras Elena, din declarațiile căreia rezultă că dările de seamă au fost semnate și prezentate la serviciul fiscal de către contabilul L. Toderica și nicidecum de către el, cum afirmă învinuirea.

Menționează că nu are nici o atribuție la firma SRL „MTO-Plus”, nu a prezentat dările de seamă din numele acestei firme nu a exercitat funcțiile de conducere în cadrul ei

și nu au fost prezentate careva probe ce ar confirma faptul precum că el ar fi inclus date denaturate în dările de seamă SRL „MTO-Plus”.

Apelantul a subliniat că anume el a informat organele de drept despre refuzul SRL „Revolvex” de a elibera facturi fiscale.

Rapoartele de expertiză nr.1348 din 30.07.2014 și nr. 1349 din 30.07.2014, în care expertul concluzionează că nu au fost completate în corespundere cu prevederile art.117 Cod Fiscal și art.art.3, 19 a Legii contabilității și Instrucțiunii privind evidența, eliberarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.294 din 17 martie 1998, nu confirmă vinovăția în comiterea infracțiunii ce i se incriminează. Cu întocmirea facturilor fiscale se ocupa contabilul și firma de audit. Totodată, expertul a concluzionat că nu se poate de constatat efectuarea tranzacției de către agenții economici SRL „Andolir” și SRL „Revolvex”. Faptul că nu se poate de constatat efectuarea tranzacției nu înseamnă că tranzițiile nu au avut loc. Potrivit pct.3 art.8 Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Mai mult, în cadrul procedurilor de insolvență a celor două societăți comerciale - SRL „Andolir” și SRL „Mto-Plus”, statul nu s-a constituit drept creditor al sumelor indicate în rechizitoriu. În acest context, SRL „Andolir” și SRL „MTO-Plus”, în baza hotărârilor judecătorești a instanțelor de insolvență, au fost radiate din Registrul de stat al persoanelor juridice.

De asemenea, a invocat că instanță de fond ilegal a încasat din contul său suma pretinsului prejudiciu în mărime de 542 208,85 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2018 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanță de apel a consemnat că analizând în ansamblu probele cauzei penale date, prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, se conchide că instanța de fond corect a încadrat juridic acțiunile inculpaților în baza art.244 alin.(2) Cod penal, după indicii calificativi - evaziunea fiscală a întreprinderilor prin includerea în documentele contabile, fiscale și financiare, a unor date denaturate privind veniturile și cheltuielile, care a condus la neachitarea impozitului în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a concluzionat că analizând materialele scrise ale dosarului, coroborându-le cu declarațiile martorului Caras Elena, consideră dovedit cu certitudine că inculpații Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom au prejudiciat relațiile sociale cu privire la formarea bugetului public național pe calea îndeplinirii de către întreprinderile, instituțiile și organizațiilor contribuabile a obligațiilor fiscale, diminuând bugetul de stat în sumă de 542 208,85 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Cu referire la motivele invocate de apelanți, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpaților și că aceștia urmau a fi achitat de sub învinuirea adusă, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de

fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei în baza art.244 alin.(2) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că aceste afirmații ale inculpaților reprezintă opinia subiectivă a lor, or, prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul dovedirii vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(2) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților în comiterea faptelor și prezența în acțiunile acestora a elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța a stabilit că declarațiile inculpaților Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom privind nevinovăția lor în comiterea faptelor penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume - prin declarațiile martorului Caras Elena și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii de evaziune fiscală.

Nerecunoașterea vinei de către inculpații Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina, garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și acțiunile sale nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că prin declarațiile martorului și probele scrise cercetate de instanță se combat versiunile înaintate de Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom referitor la nevinovăția acestora. Astfel, din declarațiile martorului Caras Elena rezultă că în perioada 2005 - 2010 a activat la SRL „Andolir” în funcția de contabil, se ocupa de perfectarea documentației primare, însă ea nu a semnat dările de seamă și semnătura din rubrica contabil nu îi aparțin, or, de dările de seamă se ocupa inițial firma de audit, apoi auditorul Toderica Lilia.

Referitor la alegațiile invocate de către inculpați precum că la caz nu este probată vinovăția acestora în comiterea infracțiunii de evaziune fiscală li se opun elocvent probele scrise ale cauzei penale.

Astfel, potrivit art.13 al Legii Prin extrasul din Registrul de stat al întreprinderilor și organizațiilor nr.15185 (f.d.188 vol. III) și decizia privind înregistrarea modificărilor din 08.11.2005 (f.d.191 vol. III), se atestă că fondator al SRL „Andolir”, cu cota de participare 100%.

Potrivit fișei de înregistrare a SRL „MTO-Plus”, societatea comercială a fost fondată și condusă, până la lichidare, de către administratorul Mihailov Artiom (f.d.108 vol. IV).

Prin sentința judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 10 decembrie 2014, persoana juridică SRL „MTO-PLUS” a cărui director (administrator) era Mihailov Artiom, a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(2) Cod penal, infracțiune incriminată și lui Mihailov Artiom în prezenta cauză penală.

Totodată, instanța de apel a fost de acord cu argumentul instanței de fond precum că nu sunt întemeiate alegațiile apărării precum că inculpații n-au prejudiciat statul, or, în cadrul procedurilor de insolabilitate a celor două societăți comerciale - SRL „Andolir” și SRL „MTO-Plus”, statul nu s-a constituit drept creditor al sumelor indicate în rechizitoriu. În acest context instanța reține că, SRL „Andolir” și SRL „MTO-Plus” au fost radiate din Registrul de stat al persoanelor juridice în baza hotărârilor judecătorești a instanțelor de insolabilitate (f.d.34, 39-41, 61-62, vol. IV), însă, chiar dacă organele fiscale ale statului nu au înaintat creanțe spre validare, aceasta nu exclude posibilitatea recuperării respectivelor prejudicii de la persoanele fizice responsabile de cauzarea prejudiciului, în cadrul dosarului penal.

Prin urmare, se atestă că în acțiunile inculpaților Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de evaziune fiscală, ce se manifestă prin indicarea fictivă a datelor denaturate în darea de seamă prezentată IFS, efectuarea tranzacțiilor inexistente între SRL „Andolir” și SRL „Revolvex”, SRL „MTO-Plus” și SRL „Revolvex”, ce s-a soldat cu prejudicierea statului în sumă de 542 208,85 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a respins versiunea inculpaților precum că, la caz ei nu aveau nici o atribuție cu dările de seamă fiscale și personal nu au întocmit nici o dare de seamă, or, potrivit materialelor anexate la dosar, anume Plotnicov Andrei era conducătorul firmei „Andolir” și anume Mihailov Artiom era conducătorul societății comerciale „MTO-Plus”, iar după cum s-a menționat supra, în baza rigorilor legale, raportarea financiară revine conducerii societății prin prisma prevederilor art.13 al Legii contabilității nr.113 - XVI din 27.04.2007, care prevede cert că, răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine conducerii societății, care sunt obligați să organizeze și să asigure ținerea contabilității în mod continuu din momentul înregistrării până la lichidarea entității, inclusiv să numească și să elibereze din funcție contabilul șef.

În cadrul persoanei juridice actele vizând ducerea evidenței contabile, autentificarea acestora, prezentarea ei la organele fiscale sunt realizate de către conducătorii întreprinderii (în virtutea funcțiilor administrative, de dirijare), contabilii-șefi (șeful serviciului contabil), precum și de către alți funcționari care înlocuiesc (în virtutea funcțiilor administrative ori profesionale provizorii). Astfel, Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom întrunesc calitatea de subiecți ale infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(2) Cod penal, fiind conducători ai societăților comerciale.

Probele cercetate în ședința judiciară, pe care instanța de fond corect le-a apreciat, cert stabilesc vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(2) Cod penal. În conformitate cu art.391 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În conformitate cu art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.art.275 pct. 5)-9), 285 alin.(1) pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală, precum și în cazurile prevăzute în art.art.53-60 Cod penal, instanță, prin sentința motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Ținând cont de cele enunțate supra, instanță a stabilit cu certitudine și fără echivoc vinovăția lui Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom de comiterea infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(2) Cod penal. Potrivit sancțiunii art.244 alin.(2) Cod penal, persoana vinovată poate fi pedepsită cu amendă în mărime de la 2 000 la 3 000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani, deci, coroborând aceste prevederi cu stipulările art.16 alin.(2) Cod penal – potrivit cărora această infracțiune este clasificată drept una mai puțin gravă.

Potrivit art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

În cazul dat Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom nu s-au sustras de la urmărirea penală, de la judecarea cauzei, nu au comis în interiorul acestui termen oricare fapte susceptibile de a fi calificate drept infracțiuni.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a reținut că, infracțiunea prevăzută de art.244 alin.(2) Cod penal, a fost comisă de către Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom în perioada august-septembrie 2010, iar la data de 01.10.2015 a expirat termenul de tragere la răspundere penală (au expirat 6 ani și 8 luni).

Astfel, ținând cont de faptul că infracțiunea face parte din categoria celor mai puțin grave, instanță de fond a ajuns la concluzia corectă precum că există temeiuri de încetare a procesului penal în privința inculpaților Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom în legătură cu intervenirea (expirarea) termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, instanță de fond corect a ajuns la concluzia despre necesitatea încetării procesului penal în cauza privind învinuirea lui Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(2) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

Cu referire la solicitarea procurorului privind admiterea acțiunii civile și încasarea în mod solidar de la Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom în beneficiul statului a sumei 542 208,85 lei, instanță a reținut că prima instanță corect a conchis că a fost prejudiciat statul cu suma menționată, totodată potrivit rapoartelor de expertiză nr.1348 din 30.07.2014 și nr.1349 din 30.07.2014, se atestă că a fost prejudiciat statul cu 542 208,85 lei, astfel a conchis just că cererea procurorului este pe deplin întemeiată și just a dispus încasarea în mod solidar din contul inculpaților Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom în beneficiul statului a sumei de 542 208,85 lei cu titlu de prejudiciu material.

6. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, au declarat recursuri ordinare:

6.1. *Inculpatul Plotnicov Andrei*, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea acestora cu

pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea cererii de recurs, menționează că atât la faza urmărire penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești, partea acuzării n-a administrat și n-a prezentat probe concludente și pertinente, care ar fi demonstrat faptul infracțiunii.

Dărilor de seamă din numele SRL „Andolir” au fost prezentate și întocmite de către firma de audiat cu care a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor contabile. Cele invocate au fost confirmate de către martorul Caras Elena, din declarațiile căreia rezultă că dările de seamă au fost semnate și prezentate la serviciul fiscal de către contabilul L. Toderica și nicidecum de către el, cum afirmă învinuirea.

Menționează că, nu are nici o atribuție la firma SRL „MTO-Plus”, nu a prezentat dările de seamă din numele acestei firme, nu a exercitat funcțiile de conducere în cadrul ei și nu au fost prezentate careva probe ce ar confirma faptul precum că el ar fi inclus date denaturate în dările de seamă SRL „MTO-Plus”.

Recurentul a subliniat că anume el a informat organele de drept despre refuzul SRL „Revolvex” de a elibera facturi fiscale.

Rapoartele de expertiză nr.1348 din 30.07.2014 și nr.1349 din 30.07.2014, în care expertul concluzionează că nu au fost completate în corespundere cu prevederile art.117 a Codului Fiscal și art.art.3, 19 a Legii contabilității și Instrucțiunii privind evidența, eliberarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.294 din 17 martie 1998, nu confirmă vinovăția în comiterea infracțiunii ce i se incriminează. Cu întocmirea facturilor fiscale se ocupa contabilul și firma de audit. Totodată, expertul a concluzionat că nu se poate de constatat efectuarea tranzacției de către agenții economici SRL „Andolir” și SRL „Revolvex”. Faptul că nu se poate de constatat efectuarea tranzacției nu înseamnă că tranzițiile nu au avut loc. Potrivit pct.3 art.8 Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Mai mult ca atât, în cadrul procedurilor de insolabilitate a celor două societăți comerciale - SRL „Andolir” și SRL „Mto-Plus”, statul nu s-a constituit drept creditor al sumelor indicate în rechizitoriu. În acest context, SRL „Andolir” și SRL „MTO-Plus” au fost radiate din Registrul de stat al persoanelor juridice, în baza hotărârilor judecătorești a instanțelor de insolabilitate.

De asemenea, a invocat că instanță de fond ilegal a încasat din contul său suma pretinsului prejudiciu în mărime de 542 208,85 lei.

În context, recursul este axat pe aceleași afirmații, care au fost invocate în apel.

6.2. Inculpatul Mihailov Artiom, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, prin care să fie achitat de sub învinuirea înaintată, deoarece fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului invocă că atât acuzatorul, cât și instanța de fond nu au specificat în ce mod el a comis pretinsa infracțiune și anume care date denaturate au fost incluse în dări de seamă.

Totodată, dările de seamă din numele SRL „MTO-Plus” au fost prezentate și întocmite de către firma de audit cu care a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor contabile. El personal niciodată nu a întocmit nici o dare de seamă, dările de seamă a fost prezentate din numele SRL „MTO-Plus” și întocmite de către firma de audit cu care a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor contabile. El personal niciodată nu a întocmit nici o dare de seamă și nu a semnat facturi fiscale.

Nu are nici o atribuție la firma SRL „Andolir”, nu a prezentat dările de seamă din numele acestei firme nu am exercitat funcțiile de conducere în cadrul ei. Nu au fost prezentate careva probe ce ar confirma faptul, precum că el ar fi inclus date denaturate în dările de seamă SRL „Andolir”.

Instanța contrar prevederilor lit. d) paragraf 3 art.6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, a făcut trimitere la declarațiile martorului și anume Maev Victor, care nu a fost audiat în fața instanței de judecată.

Consideră că instanța a dat o apreciere a greșită sentinței de condamnare emise în privința lui Mardari Oleg și Socolov Dmitri. Din conținutul sentinței din 22.12.2012, reiese că Plotnicov Andrei a solicitat eliberarea facturilor fiscale de la cet. Socolov Dmitri, care era reprezentantul firmei SRL „Revolvex” cu privire la relațiile economice dintre SRL „MTO-Plus” și SRL „Revolvex”, însă a primit un refuz. Ulterior i s-a propus achitarea sumei bănești pentru a nu fi verificați de către CCCEC. La rândul său Plotnicov Andrei a denunțat acest caz CCCEC. Ca urmare, Mardari Oleg și Socolov Dmitri au fost condamnați pentru trafic de influență. Prin urmare, anume Plotnicov Andrei a informat organele de drept despre refuzul SRL „Revolvex” de a elibera facturi fiscale.

În rapoartele de expertiză nr.1348 din30.07.2014 și nr.1349 din30.07.2014, expertul concluzionează că nu au fost completate în corespundere cu prevederile art.117 Cod Fiscal și art.art.3, 19 a Legii contabilității și Instrucțiunii privind evidența, eliberarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.294 din 17 martie 1998, nu confirmă vinovăția sa în comiterea infracțiunii ce i se incriminează. Cu întocmirea facturilor fiscale se ocupa contabilul și firma de audit. Totodată, expertul a concluzionat că nu se poate de constatat efectuarea tranzacției de către agenții economici SRL „Andolir” și SRL „Revolvex”. Faptul că nu se poate de constatat efectuarea tranzacției nu înseamnă că tranzacțiile nu au avut loc. Potrivit punct.3 art.8 Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Mai mult ca atât, în cadrul procedurilor de insolvență a celor două societăți comerciale - SRL „Andolir” și SRL „Mto-Plus”, statul nu s-a constituit drept creditor al sumelor indicate în rechizitoriu. In acest context, SRL „Andolir” și SRL „Mto-Plus” au

fost radiate din Registrul de stat al persoanelor juridice, în baza hotărârilor judecătorești a instanțelor de insolabilitate.

Recurentul consideră că instanțele de fond ilegal a încasat din contul său suma pretinsului prejudiciu în mărime de 542 208,85 lei, în speță, nici o acțiune civilă nu a fost înaintată conform normelor invocate. Prin urmare, soluția instanței cu privire la încasarea sumei menționate din contul inculpatului este una ilegală.

Pe lângă aceasta, instanțele inferioare ilegal a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii menționate. Deși a constatat că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, ceea ce exclude dreptul instanței de a se pronunța asupra vinovăției sale, instanța l-a recunoscut vinovat și a încetat procesul penal.

Instanța de fond urma să înceteze procesul fără să se expună asupra vinovăției inculpaților. Or, nici dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal conform normei invocate nu cuprinde concluzia instanței asupra vinovăției inculpatului.

În context, recursul este axat pe aceleași afirmații, care au fost invocate în apel.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursurilor declarate de către inculpați, prin care solicită ca acestea să fie declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin.(2) art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține că recurenții invocă drept temeiuri pct.6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Referitor la temeiurile de recurs invocate de recurenți prin prisma pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanța, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată, că sunt neîntemeiate argumentele recursurilor potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanța prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În acest sens Colegiul penal atestă că, la soluționarea cauzei, instanța a ținut cont de prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind constatarea vinovăției inculpaților Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom de comiterea infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(2) Cod penal, după indicii calificativi - evaziunea fiscală a întreprinderilor prin includerea în documentele contabile, fiscale și financiare, a unor date denaturate privind veniturile și cheltuielile, care a condus la neachitarea impozitului în proporții deosebit de mari.

Colegiul penal de asemenea constată, că recurenții, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală și nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal consideră, că toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din probele acumulate la prezenta cauză.

Astfel, Colegiul penal conchide că, este întemeiată concluzia instanței de apel precum că vinovăția inculpaților Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(2) Cod penal, este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate.

Din considerentele menționate supra, Colegiul penal conchide, că opinia recurenților expusă în recursuri precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor ordinare.

De asemenea instanța de recurs consideră că, argumentele recurenților cu privire la declararea nulității probelor, au constituit obiect al examinării în instanța de apel și aceasta a oferit un răspuns întemeiat asupra acestora.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a

repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când: nu au fost întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal consideră, că acest temei de casare nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit prevederilor art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, instanțele ierarhic inferioare, judecând cauza și verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă, potrivit art.101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel întemeiat ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților Plotnicov Andrei și Mihailov Artiom în comiterea infracțiunii imputate, fiindu-le stabilite o pedeapsă echitabilă, conform prevederilor legale.

Mai mult, instanța de recurs remarcă faptul că, argumentele recurenților privind nevinovăția acestora în comiterea infracțiunii prevăzute de art.244 alin.(2) Cod penal, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o apreciere argumentată, expusă în prezenta decizie la pct. 5, pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reluare consideră că nu se mai impune, având în vedere și faptul, că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea hotărârii atacate.

Totodată, Colegiul penal menționează, că potrivit prevederilor art.art.27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanța, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propun recurenții este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursurile ordinare este lipsită de suport legal.

În concluzie, Colegiul penal atestă, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurenți prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor.

Erori de drept în speța examinată nu s-au comis și prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Plotnicov Andrei și de către inculpatul Mihailov Artiom, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2018, în cauza penală privindu-i pe *Plotnicov Andrei xxxx și Mihailov Artiom xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 25 iulie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Victor Boico